

ODGOVORI NA PITANJA UPRAVLJENA LITURGIJSKOM VIJEĆU

Naravno je da provođenjem novih liturgijskih propisa nastaju u praksi razna pitanja i sumnje. Vijeće za provedbu Uredbe o sv. bogoslužju na njih spremno odgovara, ali naglašuje da to nije konačno i službeno rješenje poteškoća, nego da njegovi odgovori imaju samo »orijentacijsku vrijednost«. Dakako, i ta je velika, jer odgovore daje onaj isti forum koji zajedno s SZO izdaje sve nove liturgijske propise. U 5. br. biltena »Notitiae« izašlo je takvih 37 odgovora koje ovdje donosimo sažeto.

1) K br. 15 i 18: Dolikuje da u sjemeništima i poglavari, ako su svećenici, sudjeluju u koncelecijaciji kad se ona vrši u zavodu.

2) K br. 36b: Blagoslovljenom se vodom mogu poškopiti svi u svetištu per modum unius, kako se i kade.

3) K br. 48: U čitanoj se Misi može slobodno pjevati jedan ili drugi dio misnog ordinarija (Gospodine, smiluj se, Slava itd.) ili proprija (npr. gradual, pričesna pjesma).

4) K br. 53-55: Nije protiv čl. 52 Uredbe, ako se mjesto homilije drži katehetska pouka određena od kompetentne vlasti, samo ako se čuva »intimus nexus« između te pouke i barem glavnih vremena i blagdana liturgijske godine, ili s otajstvom otkupljenja.

5) K br. 60: Dvaput je u istom danu dozvoljena sv. pričest vjernicima samo kad se obavljaju dvije posve odijeljene liturgijske službe, a ne ako se ista Misa zbog pastoralnih razloga ponavlja više puta u istom danu.

6) K br. 74a: Kod vjenčanja izvan Mise na početku je dosta s malo riječi upozoriti na sam obred. To upozorenje može učiniti i komentator.

7) K br. 91: Uputa ne govori o »matematičnom središtu« oltara nego o »idealnom središtu« crkve, kamo se najlakše obraća pažnja vjernika.

8) Dok se ne preuredi crkvena zgrada, dozvoljeno je i u crkvama s mramornim i dragocjenim velikim oltarom postaviti prenosni oltar u obliku stola za celebriranje prema puku, ali između ta dva oltara mora biti »spatium vere notabile«. Poželjno je da se prenosni oltar postavi izvan svetišta i da se oko njega uredi dovoljan prostor poput svetišta i to zgodno odijeljen »ab aula ecclesiae«.

9) K br. 92: Da oltar ne sakriva misnika na sjedalu, može se za njega i za ministrante postaviti u sredini apside sjedalo s barem tri stepenice. Ako je u sredini apside svetohranište ili tron za izlaganje presv. Euharistije, sjedalo se za svećenika pomakne malo u stranu.

10) K br. 95: Svećenik smije misiti prema puku na oltaru koji se nalazi između puka i velikog oltara na kome je svetohranište, ako je između oba oltara »spatium vere notabile« i ako je svetohranište postavljeno tako visoko da ga ne pokriva glava misnika kad stoji na podnožju prenosnog oltara.

11) Ne smije se na jednoj strani oltara prema puku smjestiti svetohranište a na drugu stranu križ ili Sv. pismo. Radije neka se odobrenjem mjesnog ordinarija, prema br. 95 Upute, svetohranište stavi s desne strane svetišta ili u apsidi.

U vezi s »Obredom Mise«

12) K br. 22: Pristupne se molitve mogu ispustiti kad neposredno prije Mise moli laudes zajednica koja nije dužna na kor, ali samo kod Mise kojoj prisustvuje sva zajednica, a ne kad pojedini svećenik iste zajednice sam za se služi na pokrajnom oltaru.

13) Kad se sv. pričest dijeli neposredno prije Mise i kod toga se moli »Ispovijedam se«, pristupne se molitve mole i u Misi koja slijedi, jer su to dvije posve odijeljene liturgijske službe.

14) K br. 23: Kad god u Misi dođe »Slava Ocu« treba nakloniti glavu prema općim propisima.

15) Čl. 34 Uredbe određuje da se izbjegavaju ponavljanja, ali ponavljanje antifone za ulaz proizlazi iz same naravi antifone i stoga se ta ima ponavljati.

16) K br. 41 i 44: Služba čitača je liturgijska služba i povjerava se samo muškima. U Misi kod koje sudjeluju samo ženske (npr. u kućama redovnica) poslanicu čita misnik.

17) K br. 50: Kad misnik počima »Vjerujem« ne raširi ruke, kako je bilo pomutnjom rečeno u 1. izdanju »Ordo Missae«. Kasnije su te riječi uklonjene i ne nalaze se u »Obredu Mise«.

18) »Vjerujem« se u Misi može započeti samo sa sjedišta ili s oltara.

19) K br. 51: Za vrijeme »molitve vjernika« misnik ima sklopljene ruke.

20) K br. 55 i 56: Kalež za prikazivanje misnik priprema na desnoj strani oltara a ne u sredini (osim u slučaju kad misi više puta jedan iza drugog, kao npr. na dušni dan).

21) K br. 58: U dane posta i kod Mise »Requiem« treba, prema Kodeksu rubrika br. 521c, klečati kod prikazne molitve.

22) K br. 61: Odlukom Sv. stolice od 21-IV-1965. može se prefacija pjevati na narodnom jeziku, ako to dozvoli teritorijalna crkvena vlast i ako prijevod potvrdi Vijeće. (Hrv. je prijevod svih prefacija već poslan u Rim).

23) K br. 69: Kad đakon ne može poslužiti celebrantu kod knjige, može to učiniti ceremonista, ali netom to učini, vrati se na svoje mjesto. Đakon i podđakon ne stoje doslovno iza leđa celebranta nego ispod njega.

24) Tako stoje za vrijeme kanona i asistenti ili kapelni kod tih Mise prelata.

25) K br. 76 i 77: Misnik ne treba čekati da svrši pjevanje »Jaganjče Božji« nego može odmah proslijediti molitvom »Dne Iesu Christe«.

26) K br. 84: Nakon pričesti misnik ide na desnu stranu oltara i ondje purificira prste (osim u slučaju kao gore pod br. 20).

27) Pričesnu pjesmu i molitvu može misnik moliti iz Misala koji se nalazi s lijeve strane kao za vrijeme kanona, ili u sredini oltara ako je kalež odnesen s oltara.

28) Iako »Ordo Missae« ne spominje »Gospodin s vama« prije popričesne molitve, ima se reći prema »Obredu Mise« koji popunjava »Ordo«.

29) Poslije »Gospodin s vama« prije popričesne molitve smije se učiniti čitav okret, jer se Misal nalazi na lijevoj strani oltara, dakle kao i poslije »Molite, braćo«.